

53

Consiliul General al Municipiului București

HOTĂRÂRE

Nr. din

privind încheierea unei Convenții între Municipiului București și Societatea METROREX S.A., în vederea decontării cu 50% din valoarea titlurilor de călătorie eliberate donatorilor de sânge

Având în vedere referatul de aprobare al Primarului General al Municipiului București și raportul de specialitate al Direcției Transporturi;

Văzând raportul Comisiilor de specialitate din cadrul Consiliului General al Municipiului București;

Luând în considerare, Decizia civilă nr.25/11.01.2022 a Curții de Apel București – Secția a IX a Contencios Administrativ și Fiscal și Decizia civilă nr.408/23.02.2022 a Curții de Apel București – Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal, definitive;

În conformitate cu prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul prevederilor art. 129 alin. (2) lit. d), lit. e), alin. (7) lit. n), alin. (9) lit. a); art. 139 alin. (3) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, cu modificările și completările ulterioare

CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
HOTĂRĂȘTE:

Art.1 Se aprobă convenția ce urmează a se încheia între Municipiul București și Societatea METROREX S.A., în vederea decontării cu 50% din valoarea titlurilor de călătorie eliberate donatorilor de sânge, conform Anexei care face parte integrantă la prezenta.

Art.2 Se împuternicește Primarul Municipiului București să semneze convenția menționată la art. 1 din prezenta hotărâre.

Art.3 Direcțiile din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința ordinară a Consiliului General al Municipiului București din data de

Președinte de ședință

**Secretar General
al Municipiului București**

București _____

Nr. _____

CONVENȚIE

Încheiată între:

METROREX SA cu sediul în București, bd. Dinicu Golescu nr. 38, sector 1, Cod Unic de Înregistrare RO 13863739, înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. J40/6880/1999, cod IBAN R072BTRLRONCRT00U4637103 deschis la Banca Transilvania Agenția Gara de Nord, reprezentată legal de doamna **Mariana MICLĂUȘ**, în calitate de Director General, denumită în continuare **METROREX**

și

MUNICIPIUL BUCUREȘTI, cu sediul în București, bd. Regina Elisabeta, nr. 47, sector 5, cod de înregistrare fiscal 426714, având contul cu numărul RO79TREZ24A840302400300X deschis la Trezoreria Municipiului București, reprezentată legal de dl. **Nicușor DAN**, în calitate de Primar General,

având ca temei legal asigurarea subvenționării a 50% din valoarea titlurilor de călătorie eliberate donatorilor de sânge care au donat sânge la o instituție de profil din municipiul București, conform prevederilor Hotărârii de Guvern nr. 1364 din 4 octombrie 2006 pentru aprobarea drepturilor și obligațiilor donatorilor de sânge.

Cap. 1 OBIECTUL CONVENȚIEI

Art. 1. MUNICIPIUL BUCUREȘTI va subvenționa 50% din valoarea titlurilor de călătorie eliberate donatorilor de sânge care au donat sânge la o instituție de profil din municipiul București și care au domiciliul sau sunt angajați în municipiul București, pe baza actelor doveditoare, pentru o perioadă de o lună, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 1364/2006 pentru aprobarea drepturilor și obligațiilor donatorilor de sânge, art. 11 lit. c).

Cap. 2 OBLIGAȚIILE PĂRȚILOR

Art. 2. Obligațiile METROREX:

1. Să elibereze abonamente lunare cu preț redus 50% pentru donatorii de sânge care au donat sânge la o instituție de profil din municipiul București și care au domiciliul sau sunt angajați în municipiul București;
2. Să păstreze adeverința de donator sânge (original sau copie) care a stat la baza eliberării abonamentelor lunare cu tarif redus 50% pentru donatorii de sânge.
3. Să transmită către **Municipiul București**, până la data de 16 a fiecărei luni, factura fiscală aferentă abonamentelor lunare cu tarif redus 50% eliberate donatorilor de sânge în cursul lunii anterioare, care va fi însoțită de următoarele documente:
 - a. Formularul Centralizator de Decont (Anexa 1);
 - b. Tabelul nominal pentru eliberarea titlurilor de transport cu metroul pentru donatorii de sânge (Anexa 2);

Toate documentele se vor depune la Registratura Primăriei Municipiului București, astfel:

- ❖ Factura fiscal și formularul centralizator de decont, semnate de către emitent, se vor depune în format letric.
 - ❖ Tabelul nominal pentru eliberarea titlurilor de transport cu metroul pentru donatorii de sânge se va transmite semnat în format letric sau pe support CD cu semnătură electronică.
4. Să transmită către Municipiul București valoarea penalităților calculate la nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României (care este rata dobânzii de politică monetară stabilită prin hotărâre a Consiliului de administrație al Băncii Naționale a

României), plus 4 puncte procentuale, în conformitate cu prevederile art.3 alin.1 și 2 din O.G. nr.13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, cu modificările și completările ulterioare.

5. Să transmită o notificare către Municipiul București privind intenția de a recupera în instanță sumele aferente abonamentelor lunare cu tarif redus eliberate donatorilor de sânge, cu 30 de zile înainte de demararea demersului.

Art. 3. Obligațiile MUNICIPIULUI BUCUREȘTI:

1. Să verifice corelarea facturii fiscale cu Formularul Centralizator de Decont (Anexa 1) și Tabelul nominal pentru eliberarea titlurilor de transport cu metroul pentru donatorii de sânge (Anexa 2).
2. Să achite factura fiscală transmisă de METROREX SA, în termen de 30 de zile de la data înregistrării facturii la Direcția Financiar – Contabilitate, după ce a fost acceptată de către Direcția Transporturi, dar nu mai târziu de 45 de zile de la înregistrarea la Registratura Primăriei Municipiului București.
3. Să plătească penalități de întârziere, calculate la nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României (care este rata dobânzii de politică monetară stabilită prin hotărâre a Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României), plus 4 puncte procentuale, în conformitate cu prevederile art.3 alin.1 și 2 din O.G. nr.13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, cu modificările și completările ulterioare.

Cap. 3 MODALITĂȚI ȘI CONDIȚII DE PLATĂ

Art. 4. Decontarea contravalorii abonamentelor lunare cu preț redus 50% pentru donatorii de sânge se va face lunar, în luna ulterioară celei în care s-au emis abonamentele.

Art.5. Plata sumelor se va efectua în contul METROREX numărul RO35TREZ7005069XXX000408 deschis la Trezoreria Municipiului București.

CAP. 4 PRELUCRAREA DATELOR CU CARACTER PERSONAL

Art. 6. Atunci când prelucrează date cu caracter personal în legătură cu prezenta Convenție, fiecare Parte se obligă să se conformeze cu legislația aplicabilă privind protecția datelor cu caracter personal, respectiv cu Regulamentul (UE) 679/2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și cu orice norme general obligatorii adoptate în legătură cu protecția datelor cu caracter personal.

Art. 7. Datele cu caracter personal pot fi dezvăluite terților numai în conformitate cu prevederile legale în vigoare și/sau în legătură cu execuția prezentei Convenții.

Art. 8. Fiecare Parte își asumă în mod independent responsabilitatea privind prelucrarea datelor cu caracter personal. Încălcarea de către o Parte a prevederilor Regulamentului (UE) 679/2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și a normelor generale obligatorii adoptate în legătură cu protecția datelor cu caracter personal nu poate fi apreciată ca o încălcare comună și nu poate genera răspunderea solidară față de persoana sau autoritatea care constată această încălcare.

Cap. 5 DURATA CONVENȚIEI

Art. 9. Prezenta Convenție intră în vigoare începând cu data semnării și e valabilă pe durata aplicării prevederilor Hotărârii de Guvern nr. 1364 din 4 octombrie 2006 pentru aprobarea drepturilor și obligațiilor donatorilor de sânge, art. 11 lit. c), inclusiv cu modificările

și completările ulterioare și până când Părțile își îndeplinesc toate obligațiile asumate prin convenție.

Art. 10. Convenția nu va fi considerată terminată până când Părțile nu își îndeplinesc toate obligațiile asumate.

Cap. 6 MODIFICAREA ȘI ÎNCETAREA CONVENȚIEI

Art. 11. Prevederile prezentei Convenții pot fi modificate de comun acord de către părți printr-un act adițional, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 12. Orice modificare legislativă în ceea ce privește dreptul donatorilor de sânge la abonament cu reducere 50% pentru transportul în comun pentru o perioadă de o lună, pe baza actelor doveditoare, va impune modificarea prezentei convenții, corespunzător prevederilor legale.

Art. 13. Nerespectarea prevederilor art.3, alin. (2) și/sau (3) din convenție de către Municipiul București dă dreptul Metrorex să se adreseze instanțelor de judecată, după o notificare prealabilă.

Prezenta convenție s-a încheiat în 2 (două) exemplare, câte una pentru fiecare parte.

METROREX SA

DIRECTOR GENERAL,
Mariana MICLĂUȘ

DIRECTOR FINANCIAR,
Angela LEANCĂ

DIRECTOR COMERCIAL,
Cristian Alexandru MICU

ȘEF SERVICIU COMERCIAL,
Darius Ciprian STOICESCU

Avizat pentru legalitate

DIRECTOR JURIDIC,
Sorin CRISTEA

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

PRIMAR GENERAL,
Nicușor DAN

DIRECȚIA GENERAL ECONOMICĂ
DIRECTOR GENERAL
Emanuela JUGUREANU

DIRECȚIA JURIDIC
DIRECTOR EXECUTIV JURIDIC
Adrian IORDACHE

DIRECȚIA TRANSPORTURI
DIRECTOR EXECUTIV
Ion Victor TĂRTĂCUȚĂ

ŞEF SERVICIU ASISTENŢĂ JURIDICĂ ŞI
AVIZE,

Eduard SAFCIU

Pentru ŞEF BIROU CONTRACTE ŞI AVIZE,

Eduard SAFCIU

RESPONSABIL PROTECŢIA DATELOR,

Paul Ştefan RISTEA

FORMULAR CENTRALIZATOR DE DECONT DONATORI SÂNGE
LUNA ANUL.....

Luna/Anul	Număr abonamente eliberate	Valoarea unitară a abonamentului	Valoarea totală	Valoarea totală cu reducere 50%
	<i>(buc)</i>	<i>(lei)</i>	<i>(lei)</i>	<i>(lei)</i>
<i>0</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3 = 1*2</i>	<i>4 = 3*50%</i>
TOTAL				

TABEL NOMINAL

*pentru eliberarea titlurilor de transport cu metroul
HG 1364/2006 – Abonament donatori sânge*

Nr. crt.	Numele și prenumele	CNP	Serie și nr. CI	Serie și nr. adeverință	Emitent	Serie cartelă/ card

Număr vânzari	Valoare titlu de călătorie	Total Valoare	Total Reducere	Total Încasări
----------------------	-----------------------------------	----------------------	-----------------------	-----------------------

NR. 124136/21.07.2023

REFERAT DE APROBARE

privind încheierea unei Convenții între Municipiul București și Societatea METROREX S.A., în vederea decontării cu 50% din valoarea titlurilor de călătorie eliberate donatorilor de sânge

Potrivit art 13 alin 3 din Hotărârea de Guvern nr. 1364 / 2006 *pentru aprobarea drepturilor și obligațiilor donatorilor de sânge* prevede decontarea cheltuielilor de transport de către bugetele locale pentru abonamentele eliberate în conformitate cu prevederile art. art.11 alin.c) din hotărâre. Curtea de Apel București a dispus prin Decizia civilă nr. 25/11.01.2022 a Curții de Apel București- Secția a IX a Contencios Administrativ și Fiscal și Decizia Civilă nr. 408/23.02.2022 a Curții de Apel București- Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal, definitive, rămase definitive, că "decontarea cheltuielilor de transport în comun trebuie realizată din bugetul localității, respectiv Municipiul București", stabilind astfel că singura instituție competentă de a executa obligația de plată este Primăria Municipiului București.

Pentru ca Municipiul București să îndeplinească obligația de decontare și pe viitor, astfel încât să nu mai fie acționat în instanță și să fie obligat și la plata penalităților și cheltuielilor de judecată, este necesar să stabilească o procedură între cele două instituții prin încheierea unei Convenții.

Procedura, stabilită prin Convenție stabilește depunerea la Registratura Municipiului București, până la data de 16 a fiecărei luni, factura fiscală aferentă abonamentelor lunare cu tarif redus 50% eliberate donatorilor de sânge în cursul lunii anterioare și a documentelor justificative: centralizatorul și tabelul nominal a titlurilor de transport. Municipiul București are obligația de a verifica documentele și de a achita factura în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia la Direcția Financiar – Contabilitate, după ce a fost acceptată de către Direcția Transporturi.

Potrivit art. 129 alin. (2) lit. d) lit. e), alin. (7) lit. n), alin. (9) lit. a), art. 139 alin. (3) lit. f) și art. 166 alin (2) lit. s) și alin. (3), din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Consiliul General al Municipiului București are inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local și exercită atribuții privind cooperarea interinstituțională pe plan intern, iar în numele unității administrativ-teritoriale hotaraste cooperarea sau asocierea cu persoane juridice române sau străine, în vederea finanțării și realizării în comun a unor acțiuni, lucrări, servicii sau proiecte de interes public local.

Având în vedere cele expuse mai sus, precum și raportul de specialitate al Direcției Transporturi, propun spre dezbateră și aprobare de către Consiliul General al Municipiului București proiectul de Hotărâre privind încheierea unei Convenții între Municipiului București și Societatea METROREX S.A., în vederea decontării cu 50% din valoarea titlurilor de călătorie eliberate donatorilor de sânge.

PRIMAR GENERAL
Nicușor DAN

AVIZAT
Direcția Juridică
Director Executiv
Adrian IORDACHE

Întocmit: Adriana GRIGUȚA

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Direcția Transporturi

Nr. 123819, 21.07.2023

RAPORT DE SPECIALITATE

privind încheierea unei Convenții între Municipiului București și Societatea METROREX S.A., în vederea decontării cu 50% din valoarea titlurilor de călătorie eliberate donatorilor de sânge

Potrivit art. Art.11 alin.c) din Hotărârea de Guvern nr. 1364 / 2006 *pentru aprobarea drepturilor și obligațiilor donatorilor de sânge prevede* ” decontarea cheltuielilor de transport în comun din ziua donării între localitatea de domiciliu/reședință înscrisă în actul de identitate și localitatea unde își are sediul instituția la care se efectuează donarea de sânge; în cazul în care donarea se face la instituția de profil din localitatea de domiciliu sau din localitatea în care este angajat, donatorul are dreptul la abonament cu reducere de 50% pentru transportul în comun, pe baza actelor doveditoare, pentru o perioadă de o lună”. Aceste cheltuieli sunt suportate de către bugetele locale, în conformitate cu art.13 alin 3 din hotărârea mai sus menționată.

Astfel, S.C.METROREX S.A. a dat în judecată Municipiul București, în mai multe dosare, pentru plata sumelor aferente acestor abonamente, eliberate începând cu 1.01.2014. Curtea de Apel București a dispus prin Hotărârile civile nr.25/11.01.2022 și 408/23.02.2022, rămase definitive, că ”decontarea cheltuielilor de transport în comun trebuie realizată din bugetul localității, respective Municipiul București”, stabilind astfel că singura instituție competentă de a executa obligația de plată este Primăria Municipiului București. De asemenea, instanțele de judecată au obligat Municipiul București la plata sumelor solicitate de METROREX SA, a penalităților și cheltuielilor de judecată.

Pentru ca Municipiul București să îndeplinească obligația de decontare și pe viitor, astfel încât să nu mai fie acționat în instanță și să fie obligat și la plata penalităților și cheltuielilor de judecată, este necesar să se stabilească o procedură între cele două instituții, cu privire la

transmiterea documentelor justificative necesare efectuării plății. Procedura, stabilită prin Convenție stabilește depunerea la Registratura Municipiului București, până la data de 16 a fiecărei luni, factura fiscală aferentă abonamentelor lunare cu tarif redus 50% eliberate donatorilor de sânge în cursul lunii anterioare și a documentelor justificative: centralizatorul și tabelul nominal a titlurilor de transport. Municipiul București are obligația de a verifica documentele și de a achita factura în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia la Direcția Financiar – Contabilitate, după ce a fost acceptată de către Direcția Transporturi.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit Proiectul de hotărâre privind încheierea unei Convenții între Municipiul București și Societatea METROREX S.A., în vederea subvenționării cu 50% din valoarea titlurilor de călătorie eliberate donatorilor de sânge.

DIRECȚIA TRANSPORTURI

Director Executiv,
Ion Victor TĂRTĂCUȚĂ

Intocmit: Adriana GRIGUȚA

Șef Serviciu Strategie Transport Urban

Cristian EREMIA

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SPLAIUL INDEPENDENȚEI NR.5, SECTOR 4
BUCUREȘTI, COD POSTAL 050091
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

NUMĂRUL DE ÎNREGISTRARE
DIRECȚIA JUDICIALĂ
Nr. 1703/632
Data 07.03.2022

[Signature]
07.03.2022

M03 01.01 / 320 / 08.03.2022

METROREX SA
Nr. 348
04.03.2022

Destinatar:
METROREX SA
sector 1, București, BLD. DINICU
GOLESCU, nr. 38

Serv. Contencios

DOSARUL NR. 26264/3/2020
Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: pretentii suma de 28.840 lei
Complet: 9-completul 3 recurs ncp

METROREX SA
SERVICIUL JURIDIC
Nr. 1703/632
Data 07.03.2022

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ NR. 25/2022 DIN DATA DE 11 Ianuarie 2022

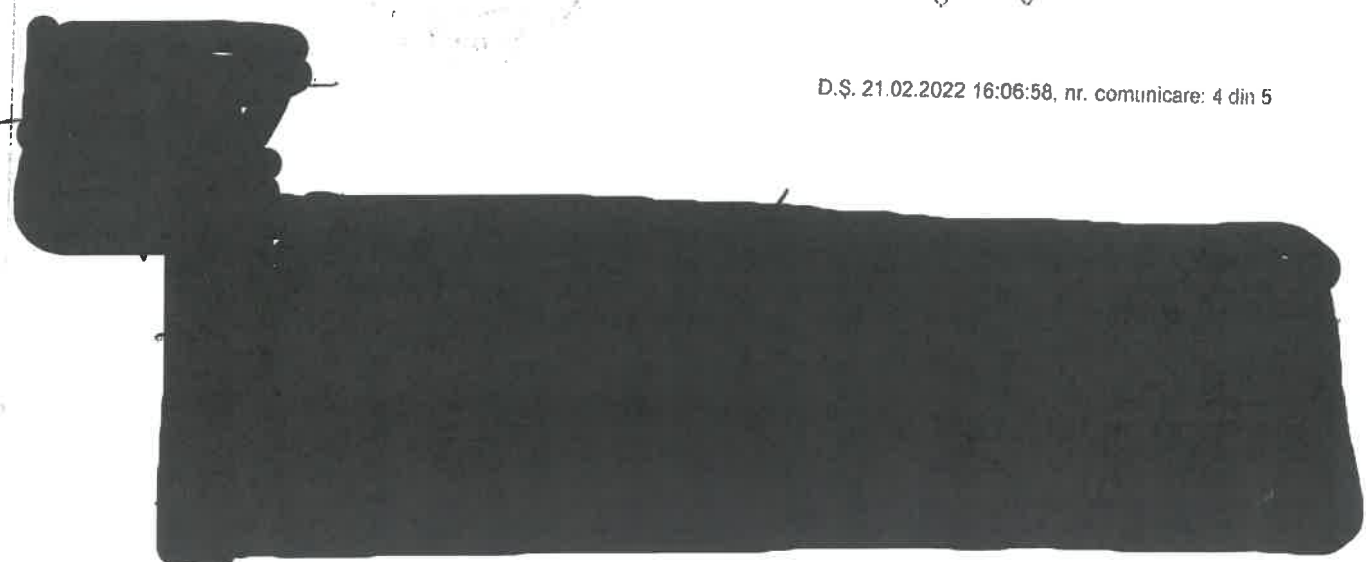
Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 25/2022, pronunțată la data de 11 Ianuarie 2022, de către CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

L.S. PRESEDINTE
(stampila)

Grefier,

D.Ș. 21.02.2022 16:06:58, nr. comunicare: 4 din 5

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2022:178.000027
Dosar nr. 26264/3/2020

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA CIVILĂ NR. 25/2022
Ședința publică de la 11.01.2022

Completul compus din:
PREȘEDINTE ANDREEA CECILIA MIHAI
Judecător GIANINA GEORGIANA PALICI
Judecător IONEL FLOREA
Grefier DELIA ADINA ȘTEFAN

Pe rol judecarea cererii de recurs formulată de recurentul-pârât **MUNICIPIUL BUCUREȘTI** și a cererii de recurs formulată de recurenții-pârâți **SECTORUL 1 BUCUREȘTI** și **CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI** împotriva sentinței civile nr. 321/21.01.2021 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 26264/3/2020 în contradictoriu cu intimatul-reclamant **METROREX SA** și intimatul-pârât **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** având ca obiect „pretenții - suma de 28.840 lei”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la ordine, părțile prezente cer lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a se putea prezenta și celelalte părți lipsă care nu sunt prezente la acest moment în sala de judecată, având dosare la celelalte săli.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea dispune lăsarea cauzei la a doua strigare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare, se prezintă recurenții-pârâți **SECTORUL 1 BUCUREȘTI** și **CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI**, prin consilier juridice Alina Crivineanu, în baza delegației M. 4861/10.01.2022 pe care o depune la dosar și consilier juridic, Victor Stamo, în baza delegației M. 4861/10.01.2022 pe care o depune la dosar și intimatul-reclamant, prin consilier juridic, Dumitrescu Diana-Maria, în baza delegației M03.01.01/28/10.01.2022 pe care o depune la dosar, lipsă fiind intimatul-pârât și recurentul-pârât **MUNICIPIUL BUCUREȘTI**.

La interpelarea Curții, în sensul dacă mai există înscrisuri de depus la dosar, părțile prezente arată că nu mai există.

Curtea invocă, din oficiu, excepția nulității recursului formulat de recurentul-pârât **MUNICIPIUL BUCUREȘTI** pentru lipsa semnăturii, respectiv nedepunerea recursului în original, semnat și acordă cuvântul asupra acesteia, cât și asupra excepției nulității recursului formulat de recurentul-pârât **MUNICIPIUL BUCUREȘTI** invocată de recurenții pârâți **SECTORUL 1 BUCUREȘTI** și **CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI** și asupra ambelor recursuri.

Reprezentantul recurenților-pârâți **SECTORUL 1 BUCUREȘTI** și **CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI** solicită admiterea excepția nulității recursului formulat de recurentul-pârât **MUNICIPIUL BUCUREȘTI** invocată de recurenții pârâți **SECTORUL 1 BUCUREȘTI**, având în vedere că acesta nu a arătat care sunt în concret temeiurile legale pe care le-a interpretat în mod greșit instanța de fond, astfel că recursul este nul.

Reprezentantul recurenților-pârâți **SECTORUL 1 BUCUREȘTI** și **CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI**, cu privire la recursul formulat de acesta, solicită admiterea

recursului, casarea în parte sentința atacata, iar, în rejudecare, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Arată că instanța de fond a avut considerente contradictorii, astfel, deși arată că își întemeiază decizia pe dispozițiile art. 100 al.3 din Codul Administrativ care prevede faptul că municipiul București este organizat în 6 subdiviziuni administrativ teritoriale denumite sectoare, a decis că și sectorul 1 trebuie să plătească suma reclamantei.

Astfel că, deși recunoaște că sectorul este o subdiviziune, nicidecum o localitate, în mod greșit instanța de fond a considerat că trebuie să fie sectorul obligat la plata sumelor solicitate de reclamantă.

Învederează faptul că, prin punctul de vedere MDRAP, care este autoritatea care stabilește exact denumirile de sectoare, diviziuni și subdiviziuni, se arată că localitatea este doar municipiul București.

Prin Legea nr. 351/2001 privind amenajarea teritoriului care precizează că localitate este numai municipiul București, cât și Legea 202/2005 privind organizarea activității de transfuzie sangvină care prevede că prin ordin al ministrului sănătății, pot fi autorizate în localitatea București un centru de transfuzie al municipiului București.

Singurul motiv pentru care instanța de fond a considerat că sectorul trebuie să fie obligat la plata sumei de bani către reclamantă este faptul că centrul de transfuzie se află în sectorul 1, argument greșit și eronat având în vedere că este vorba despre localitate, ceea ce dispută în prezenta speță este noțiunea de „localitate” pentru că temeiul de drept al cererii de chemare în judecată îl reprezintă art. 13 al. 3 din HG nr. 1364/2016 care prevede că cheltuielile solicitate de reclamantă se suportă din bugetele locale ale localităților, așadar municipiul București precizează că localitate este sectorul 1, or, astfel cum a arătat și instanța de fond prin art. 100 din Codul Administrativ, sectorul nu este localitate, sectorul este subdiviziune administrativ teritorială.

De asemenea, instanța de fond a mai reținut și dispozițiile art.2 alin. 7 din Legea 273/2006 privind finanțele publice locale, articol care prevede că bugetul local reprezintă documentul prin care sunt prevăzute și aprobate veniturile și cheltuielile unităților administrativ teritoriale, iar, în speță unitate administrativ teritorială nu este decât municipiul București, sectorul fiind o subdiviziune administrativ teritorială.

Considerentele instanței de fond referitoare la faptul că bugetul local este format din bugetele sectoarelor, nu are nicio relevanță în prezenta speță, atât timp cât în cadrul bugetului local al municipiului București sunt prevăzute și aprobate în fiecare an veniturile și cheltuielile acestei unități administrativ teritoriale, sectorul reprezintă doar o parte din localitatea municipiul București.

În concluzie, solicită admiterea recursului, casarea în parte a sentinței și respingerea acțiunii formulate în contradictoriu cu sectorul 1.

Reprezentantul intimatului-reclamant METROREX SA, având cuvântul, cu privire la excepția nulității invocată din oficiu, arată că lasă acest aspect la aprecierea instanței.

Reprezentantul intimatului-reclamant METROREX SA, cu privire la recursurile formulate, având în vedere faptul că în accepțiunea METROREX SA, argumentele invocate în susținerea recursurilor nu se circumscriu dispozițiile art. 488 Ncpc, ci mai degrabă îmbracă forma unor nemulțumiri în raport de soluția pronunțată de instanța de fond, precum și pentru totalitatea aspectelor înveredate pe larg în cuprinsul întâmpinărilor formulate de intimatul-reclamant, solicită respingerea recursurilor și menținerea ca temeinică și legală a sentinței civile nr. 321/21.01.2021.

Reprezentantul recurenților-pârâți SECTORUL 1 BUCUREȘTI și CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI, având cuvântul în replică, învederează faptul că instanța de fond nu a ținut cont de apărările recurenților, respectiv de prevederile legii 351/2001 privind aprobarea planului de amenajare a teritoriului național, secțiunea a V-a care privește rețeaua de localități, aceste temeuri nu se regăsesc în niciun mod în hotărârea instanței de fond.

Temeiul juridic al acțiunii este întemeiat pe prevederile art. 13 pct. 3 din HG 1364/2006 și art. 11 care se referă la cheltuielile solicitate în prezenta cauză se suportă din bugetele locale ale localităților, astfel că denumirea de localitate nu se regăsește în Codul Administrativ, ci în Legea nr. 351/2001, astfel că în temeiul acestei legi privind ierarhizarea localităților pe ranguri, rangul 0 este capitala României, municipiul București, municipiu de importanță europeană.

Curtea declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Având în vedere prevederile art. 499 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „Prin derogare de la prevederile art. 425 alin. (1) lit. b), hotărârea instanței de recurs va cuprinde în considerente numai motivele de casare invocate și analiza acestora, arătându-se de ce s-au admis ori, după caz, s-au respins. În cazul în care recursul se respinge fără a fi cercetat în fond ori se anulează sau se constată perimarea lui, hotărârea de recurs va cuprinde numai motivarea soluției fără a se evoca și analiza motivelor de casare”, reține:

Prin sentința civilă nr. 321/21.01.2021 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 26264/3/2020, s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a excepției lipsei calității procesuale pasive a CGMB și a Municipiului București și excepția lipsei capacității procesuale de folosință a CGMB, invocate de pârâții Consiliul General al Municipiului București și Municipiul București prin întâmpinare și excepția lipsei calității procesuale pasive a Sectorului 1 București și a Consiliului Local al Sectorului 1 București, invocate de pârâții Sectorul 1 București și Consiliul Local al Sectorului 1 București prin întâmpinare. S-a dispus admiterea cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta Metrorex S.A., în contradictoriu cu pârâții Municipiul București și Sectorul 1 București. Au fost obligați pârâții Municipiul București și Sectorul 1 București la plata către reclamanta Metrorex S.A. a sumei de 28840 lei, reprezentând decontarea cu 50% a legitimațiilor de călătorie cu metroul eliberate de Metrorex S.A. donatorilor de sânge în perioada aprilie 2020-iunie 2020, precum și a sumei de 114,59 lei, reprezentând dobânda legală penalizatoare, aferentă debitului principal, la care se adaugă dobânda legală penalizatoare ce urmează fi calculată în continuare până la data plății efective a debitului principal. S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Metrorex S.A., în contradictoriu cu pârâții Consiliul General al Municipiului București și Consiliul Local al Sectorului 1 București. A fost admisă cererea reclamantei Metrorex S.A., de obligare a pârâților Municipiul București și Sectorul 1 București la plata cheltuielilor de judecată și obligarea pârâților Municipiul București și Sectorul 1 București la plata către reclamanta Metrorex S.A. a sumei de 300 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

Împotriva sentinței civile sus-menționate au declarat cerere de recurs recurentul - pârât Municipiul București prin Primar General și recurenții-pârâți SECTORUL 1 BUCUREȘTI și CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI.

Recurenții-pârâți SECTORUL 1 BUCUREȘTI și CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI consideră sentința nelegală și netemeinică pentru următoarele considerente:

Considerentele instanței de fond sunt contradictorii și profund eronate. Simplul motiv că atât Centrul de Transfuzie Sanguină al Municipiului București cât și Centrul de Transfuzie Sanguină al Ministerului Apărării Naționale se află în Sectorul 1 nu duce la concluzia că bugetul acestui sector trebuie să suporte cheltuielile solicitate de reclamantă. Acest argument contravine flagrant legii, care prevede că aceste cheltuieli se suportă din bugetul localității, or însuși textul

citat de instanță, respectiv art. 100 alin. (3) din Codul administrativ prevede expres că sectoarele sunt subdiviziuni administrativ-teritoriale.

În Hotărârea de Guvern nr. 1364/2006 legiuitorul a stabilit că decontarea se suportă de bugetele localităților. Potrivit dispozițiilor Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național, localitate este Municipiul București.

Instanța de fond nu a analizat apărările recurenților cu privire la prevederile din actul normativ sus menționat care, la pct. 3.7 din Anexa II „Localități urbane” din Legea nr. 351/2001, figurează ca „localități urbane de rangul 0” „localitatea București” având ca statut al localității „municipiu Capitala României”.

În același sens este și art. 9 alin. (1) din Legea nr. 282/2005 privind organizarea activității de transfuzie sanguină, donarea de sânge și componente sanguine de origine umană, precum și asigurarea calității și securității sanitare, în vederea utilizării lor terapeutice, potrivit căruia „Ministerul Sănătății autorizează funcționarea I.N.T.S., a centrelor de transfuzie sanguină județene și al municipiului București, a unităților de transfuzie sanguină din spitale și activitățile ce pot fi desfășurate.”

Astfel, prin ordin al Ministrului Sănătății pot fi autorizate în localitatea București un centru de transfuzie al municipiului București precum și alte centre în unitățile de transfuzie din spitalele cu sediul în București. Așadar, nu prezintă relevanță sectorul în care este organizat centrul de transfuzie. Legea nu distinge în funcție de sector, ci prevede clar că se autorizează centre de transfuzie în Municipiul București, astfel că nu există temei legal pentru ca Sectorul 1 să fie obligat să suporte cheltuielile solicitate.

Instanța de fond a interpretat și aplicat greșit dispozițiile Codului administrativ și ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale.

Unitate administrativ teritorială este municipiul București, Sectorul fiind o subdiviziune administrativ teritorială, conform dispozițiilor art. 5 lit mm) din O.U.G. 57/2019 privind Codul administrativ.

În același sens sunt și dispozițiile art. 2 pct. 7 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale potrivit cărora „buget local” reprezintă „documentul prin care sunt prevăzute și aprobate în fiecare an veniturile și cheltuielile unităților administrativ-teritoriale”.

Raportându-se și la dispozițiile Legii nr. 282/2005 privind organizarea activității de transfuzie sanguină, donarea de sânge și componente sanguine de origine umană, precum și asigurarea calității și securității sanitare, nu se poate concluziona decât că legiuitorul a urmărit ca bugetul local din care urmează a fi acordate sumele solicitate de reclamantă să fie cel al localității municipiului București, sens în care a prevăzut expres la pct. 3.7 din Anexa II „Localități urbane” din Legea nr. 351/2001 că „localitatea București” are ca statut al localității „municipiu Capitala României”.

Raportarea făcută de instanța de fond la dispozițiile art. 2 pct. 7 și 8 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale nu justifică calitatea procesuală pasivă a Sectorului 1. Din contră, și acestea sunt tot în sprijinul lipsei calității procesuale pasive a sectorului, având în vedere faptul că bugetul local este documentul prin care sunt prevăzute și aprobate în fiecare an veniturile și cheltuielile unităților administrativ teritoriale, or sectorul nu este unitate administrativ teritorială, așadar, nu este localitate. Considerentele instanței de fond referitoare la faptul că bugetul local al Municipiului București este format din bugetele sectoarelor și al Municipiului București nu sunt de natură a stabili obligația sectorului 1 la suportarea cheltuielilor, fiind lipsit de relevanță juridică în speță, câtă vreme bugetul propriu al Municipiului București, ca unitate administrativ-teritorială, este un buget local conform art. 2 pct. 7 din Legea nr. 273/2006, câtă vreme în cadrul acestuia sunt prevăzute și aprobate în fiecare an veniturile și cheltuielile acestei unități administrative.

Singurul argument al instanței de fond, argument care sfidează orice text legal, este faptul că Centrele de Transfuzie Sanguină se află în Sectorul 1 și ca atare Sectorul 1 ar trebui să suporte

aceste cheltuieli. Nu există niciun argument legal care să oblige Sectorul 1 la plata acestor cheltuieli. Sectorul este o parte din localitatea Municipiul București, fără ca în cazul său să fie aplicabile dispozițiile art. 13 alin. 3 din H.G. nr. 1364/2006.

Mai mult decât atât, instanța nu a analizat nici punctul de vedere emis de Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației în conformitate cu care „localitatea în care își are sediul instituția de profil cu activitate de recoltare de sânge în scop transfuzional este Municipiul București și nu sectorul, care reprezintă, potrivit legii, subdiviziune administrativ teritorială”.

Pentru toate aceste considerente, solicită admiterea recursului, casarea în parte a sentinței civile atacate și rejudecând cauza, să fie respinsă ca neîntemeiată acțiunea formulată în contradictoriu cu Sectorul 1 al Municipiului București.

În drept: art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 și art. 488 pct. 6 și 8 CPC, H.G. nr. 1364/2006, Legea nr. 273/2006, Codul administrativ, Legea nr. 351/2001, actele normative la care facem referire.

Intimatul-reclamant METROREX SA a formulat întâmpinare la recursul formulat de către recurentele - pârâte Sectorul 1 al Municipiul București și Consiliul Local Sectorului 1 București, solicitând respingerea recursului ca nefondat, cu consecința menținerii ca temeinică și legală a Sentinței civile nr. 321/21.01.2021.

a) În ceea ce privește motivul invocat încadrat pe dispozițiile art. 488, alin. (1), pct. 6 din Codul de Procedură Civilă, respectiv „ (...) Considerentele instanței de fond sunt contradictorii și profund eronate. Simplul motiv că atât Centrul de Transfuzie Sanguină al Municipiului București cât și Centrul de Transfuzie Sanguină al Ministerului Apărării Naționale se află în Sectorul 1 nu duce la concluzia că bugetul acestui sector trebuie să suporte cheltuielile solicitate de reclamantă. Acest argument contravine flagrant legii, care prevede că aceste cheltuieli se suportă din bugetul localității, or însuși textul citat de instanță, respectiv art. 100, alin. (3) din Codul Administrativ prevede expres că sectoarele sunt subdiviziuni administrativ-teritoriale (...)” (filele 1 și 2 din cererea de recurs)

Cu privire la motivul invocat, în accepțiunea intimatei, acesta nu reprezintă un veritabil motiv de nelegalitate, ci mai degrabă o nemulțumire a recurente, având în vedere că instanța de fond, temeinic și legal a apreciat și reținut prin considerente faptul că „ (...) calitate procesuală pasivă în prezenta cauză o au atât Sectorul 1 al Municipiului București, cât și Municipiul București, motiv pentru care Tribunalul respinge (...) excepția lipsei calității procesual pasive a Sectorului 1 București, invocată de pârâții Sectorul 1 București și Consiliul Local al Sectorului 1 București prin întâmpinare. ”

Aspectele învederate de către recurentele-pârâte, respectiv „ (...) însuși textul citat de instanță, respectiv art. 100, alin. (3) din Codul Administrativ prevede expres că sectoarele sunt subdiviziuni administrativ-teritoriale (...) ”, încearcă să dea o nouă interpretare față de cea dată de către legiuitor, în sensul că recurenta-pârâtă face abstracție de dispozițiile art. 164 ale aceluiași act normativ, din studierea căruia rezultă clar faptul că autoritățile publice locale din Municipiul București sunt Municipiul București și sectoarele acestuia.

Mai mult decât atât, potrivit dispozițiilor art. 2, pct. 8) din Legea nr. 273/2006, bugetul local se definește ca fiind „totalitatea bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și bugetului propriu al județului, respectiv ale sectoarelor și al municipiului București ceea ce confirmă faptul că în cazul Municipiului București există 7 bugete locale, respectiv bugetul local al Municipiului București și cele 6 bugete locale ale sectoarelor Municipiului București, aspecte de altfel confirmate de către instanța de fond, prin hotărârea a cărei casare se solicită.

Luând în considerare prevederile art. 11, lit. c) coroborat cu dispozițiile art. 13, alin. (3) din H.G. nr. 1364/2006 pentru aprobarea drepturilor și obligațiilor donatorilor de sânge, ce statuează faptul că aceste cheltuieli se suportă din bugetele locale ale localităților în care instituțiile de profil cu activitate de recoltare de sânge în scop transfuzional își au sediul, raportat

la dispozițiile art. 2, pct. 8) din Legea nr. 273/2006, conduc la concluzia că decontarea cheltuielilor de transport ar trebui suportate din bugetul local al Sectorului 1 al Municipiului București, aspecte de altfel confirmate și de către instanța de fond.

Cu privire la invocarea de către recurenta-pârâtă a dispozițiilor art. 9, alin. (1) din Legea nr. 282/2005, în aprecierea intimă, acest act normativ nu prezintă relevanță în prezenta cauză, având în vedere faptul că prevederile H.G. 1364/2006 pentru aprobarea drepturilor și obligațiilor donatorilor de sânge, disting într-un mod cât se poate de explicit faptul că „(3) Cheltuielile care rezultă din aplicarea prevederilor art. 11 lit. a) și c) se suportă din bugetele locale ale localităților în care instituțiile de profil cu activitate de recoltare de sânge în scop transfuzional își au sediul” (art. 13, alin. (3) din H.G. nr. 1364/2006).

b) Cu privire la motivul de casare încadrat pe dispozițiile art. 488, alin. (1), pct. 8 din Codul de Procedură Civilă, respectiv „(...) *Instanța de fond a interpretat și aplicat greșit dispozițiile Codului Administrativ și ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale. (...)*” – (filele 2 și 3 din cererea de recurs).

În ceea ce privește argumentele înveredate de către recurentă și încadrate pe dispozițiile art. 488, alin. (1), pct. 8 din Codul de Procedură Civilă, intimata-reclamantă consideră faptul că nici acestea nu se circumscriu unui veritabil motiv de nelegalitate, recurenta reiterând argumentele deja criticate la punctul a) al prezentului capitol.

Astfel, în ceea ce privește critica de nelegalitate invocată de către recurentă, dispozițiile art. 2, pct. 8 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice, definesc bugetul local ca fiind „totalitatea bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și bugetul propriu al județului, respectiv ale sectoarelor și al municipiului București” aspecte din care rezultă foarte clar calitatea procesuală a recurente, și, prin urmare, faptul că Sectorului 1 al Municipiului București, îi sunt aplicabile dispozițiile art. 13, alin. (3) din H.G. nr. 1364/2006, considerente constatate și reținute și de către instanța de fond prin Hotărârea nr. 321/21.01.2021, a cărei casare se solicită.

Prin urmare, instanța de control judiciar poate observa faptul că, recurenta-pârâtă nu contestă dreptul convenit intimă stabilit prin act normativ, contestându-se mai degrabă caracterul exclusiv al pretențiilor la care a fost obligată recurenta Sectorul 1 al Municipiului București, aceste așa-zise motive de recurs, fiind mai degrabă apărări ce țin de fondul cauzei ce nu pot fi încadrate în dispozițiile art. 488, alin. (1), pct. 8 din Codul de Procedură Civilă.

În fine, astfel cum a înveredat și pe parcursul derulării acestui litigiu, încă de la momentul înregistrării acestuia - anul 2020 -, Metrorex S.A., companie aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, se află în postura ingrată de a nu beneficia de un drept convenit și datorat din partea altor instituții publice ale statului, fapt recunoscut și de către pârâte în mai multe rânduri.

În drept: au întemeiat întâmpinarea pe dispozițiile art. 490 alin. (2) Cod de procedură civilă, dispozițiile art. 13, alin. (3) din H.G. nr. 1364/2006, art. 100, alin. (3) și art. 164 din O.U.G. nr. 57/2019, precum și pe orice alte dispoziții incidente în cauză.

Recurentul – pârât Municipiul București prin Primar General a formulat recurs împotriva aceleiași sentințe, prin care a solicitat admiterea recursului, astfel cum a fost formulat, să fie modificată în tot sentința recurată și rejudecând în fond, să se dispună respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind formulată în contradictoriu cu o persoană fără calitate procesuală pasivă, iar, în subsidiar, pe fond respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Având în vedere prevederile art. 499 din Codul de procedură civilă, respectiv modul de soluționare a acestui recurs, Curtea constată că nu este necesar a fi prezentate motivele de recurs expuse de recurentul – pârât Municipiul București prin Primar General.

Recurenții-pârâți SECTORUL 1 BUCUREȘTI și CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI au formulat întâmpinare la recursul formulat de recurentul-pârât Municipiul București prin Primar General, prin care au solicitat:

1. în primul rând anularea recursului formulat de recurentul-pârât Municipiul București prin Primar General ca nemotivat,

2. iar în al doilea rând respingerea recursului formulat de Municipiul București ca neîntemeiat.

3. precum și admiterea recursului formulat de SECTORUL 1 PRIN PRIMARUL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI și CONSILIUL LOCAL AL SECTORULUI 1 BUCUREȘTI și, pe cale de consecință casarea în parte a sentinței civile criticate iar rejudecând cauza, să fie respinsă ca neîntemeiată acțiunea formulată în contradictoriu cu Sectorul 1 al Municipiului București.

Intimatul-reclamant METROREX SA a formulat întâmpinare la recursul formulat de către recurenta - pârâtă Municipiul București prin Primar General, împotriva Sentinței civile nr. 321/21.01.2021, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, cu consecința menținerii ca temeinică și legală a Sentinței civile nr. 321/21.01.2021.

Examinând cu prioritate condițiile de admisibilitate ale recursului formulat de pârâtul Municipiul București prin Primar General, Curtea va dispune anularea acestuia, ca nesemnăt, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 486 alin. (1) lit. e) C. proc. civ.: „*Cererea de recurs va cuprinde următoarele mențiuni: (...) semnătura părții sau, după caz, a mandatarului părții, a reprezentantului legal al părții sau a consilierului juridic.*” Alin. (3) al aceluiași text de lege dispune: *Mențiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) - e), precum și cerințele menționate la alin. (2) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității. Dispozițiile art. 82 alin. (1) și ale art. 87 alin. (2) rămân aplicabile.*

Aceste dispoziții se corelează cu dispozițiile generale în materia depunerii cererilor adresate instanțelor de judecată, art. 148 C. proc. civ. indicând că: „*Orice cerere adresată instanțelor judecătorești trebuie să fie formulată în scris și să cuprindă (...), precum și semnătura.*”

Potrivit art. 268 C. proc. civ., având denumirea marginală „*Rolul semnăturii*”: „(1) *Semnătura unui înscris face deplină credință, până la proba contrară, despre existența conșimțământului părții care l-a semnat cu privire la conținutul acestuia. Dacă semnătura aparține unui funcționar public, ea conferă autenticitate acelu înscris, în condițiile legii. (2) Când semnătura este electronică, aceasta nu este valabilă decât dacă este reprodusă în condițiile prevăzute de lege.*”

Prin urmare, întrucât semnătura are rolul de a atesta voința părții cu privire la conținutul înscrisului pe care l-a semnat, ea trebuie să fie scrisă de mâna acesteia, neputând să fie dactilografiată, imprimată sau înlocuită prin parafă.

Analizând actele dosarului, Curtea constată că recurenta-pârâtă a depus cererea de recurs prin mail, la data de 24.03.2021, fiind înregistrată la instanța de fond aceeași dată, recursul purtând semnătura primarului, directorului executiv și a consilierului juridic, semnături care, datorită modalității de depunere, se regăsesc în forma imprimată.

Curtea reține că, la dosarul cauzei, nu se află un exemplar original al recursului care să cuprindă semnătura olografă a reprezentanților legali al recurentei-pârâte, deși așa cum rezultă din rezoluția de privind regularizarea cererii de recurs din data de 02.07.2021, adresa din 21.07.2021 și dovada de înmănare din 28.07.2021, acesta a fost cu mențiunea de a depune cererea de recurs în original semnată sub sancțiunea anulării acestuia.

Or, cu toate că a fost citat cu această mențiune, recurentul nu s-a conformat dispozițiilor instanței.

În aceste condiții Curtea constată ca nu sunt întrunite condițiile de formă ale recursului prevăzute de dispozițiile art. 486 alin. (1) lit. e) C. proc. civ., recursul necuprinzând semnătura

părții (a reprezentantului acesteia), care trebuie aplicată în original pe actele procesuale depuse la instanțele de judecată, nefiind suficientă o copie imprimată a acesteia.

Prin urmare, pentru considerentele arătate și în temeiul dispozițiilor art. 486 alin. (1) și (3) și art. 493 alin. (5) C. proc. civ., republicat, Curtea **va dispune anularea recursului declarat de pârâțul Municipiul București prin Primar General, ca nesemnat.**

Examinând sentința recurată, prin prisma criticilor formulate, în raport de actele și lucrările dosarului și de dispozițiile legale aplicabile, Curtea constată că recursul formulat de pârâții Consiliul Local al Sectorului 1 al Municipiului București și Sectorul 1 al Municipiului București este fondat, în sensul și pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Curtea reține că recursul reprezintă acea cale extraordinară de atac prin care hotărârea atacată este supusă controlului judiciar prin prisma conformității sale cu regulile de drept aplicabile, ceea ce implică recunoașterea posibilității părții interesate de a o critica doar pentru motive de nelegalitate, iar nu și de netemeinicie.

Recurenta și-a întemeiat recursul formulat pe dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 6 și pct. 8 C.pr.civ.

În ceea ce privește motivul de recurs prevăzut de dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 6 C.pr.civ. invocat de recurentă, Curtea reține că pentru a fi incident motivului de casare prevăzut de dispozițiile art.488 alin.1 pct.6 C.proc.civ., indicat în cererea de recurs, trebuie ca hotărârea atacată să nu cuprindă motivele pe care se întemeiază și inexistența acestora să împiedice exercitarea controlului judiciar sau să cuprindă motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei.

Textul art. 425 alin.1 lit. b) din C.proc.civ. consacră principiul potrivit căruia hotărârile trebuie să fie motivate în fapt și în drept, iar nerespectarea acestui principiu constituie motiv de casare potrivit art. 488 alin.1 pct. 6 din C.proc.civ., rolul acestui text fiind acela de a se asigura o bună administrare a justiției și pentru a se putea exercita controlul judiciar de către instanțele superioare.

Noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță de judecată, care nu a motivat decât pe scurt hotărârea, să fi examinat totuși în mod real problemele esențiale care i-au fost supuse, și fără a cere un răspuns detaliat fiecărui argument al reclamantului, această obligație presupune, totuși, ca partea interesată să poată aștepta un răspuns specific și explicit la mijloacele decisive pentru soluționarea procedurii în cauză. (CEDO, Cauza Albina contra România, hotărârea din 28.04.2005, Cauza Vlasia Grigore Vasilescu contra România, hotărârea din 8 iunie 2006).

Obligația pe care o impune art. 6 paragraful 1 din Convenție instanțelor naționale de a-și motiva deciziile nu presupune existența unui răspuns detaliat la fiecare argument (Hotărârea Perez, paragraful 81; Hotărârea Van der Hurk, paragraful 61; Hotărârea Ruiz Torija, paragraful 29; Decizia Jahnke și Lenoble împotriva Franței, Cererea nr. 40.490/98). Întinderea acestei obligații de motivare poate varia după natura deciziei și nu poate fi analizată decât în lumina circumstanțelor fiecărei spețe. (CEDO, decizia Driemond Bouw BV c. Olanda, 2 februarie 1999).

Judecătorul nu este obligat să răspundă în mod expres fiecărui argument invocat de părți, care nu mai putea fi considerat ca determinant pentru soluționarea litigiului, fiind suficient ca din întregul hotărârii să rezulte că a răspuns tuturor argumentelor în mod implicit, prin raționamente logice.

Cu alte cuvinte, chiar dacă în motivarea hotărârii judecătorești nu s-ar regăsi literal toate susținerile invocate de părți, sentința nu este susceptibilă de a fi reformată prin prisma motivului de recurs cercetat. Din cuprinsul sentinței rezultă că instanța de fond a analizat fundamentul cererii de chemare în judecată.

Nemulțumirea recurentei reclamante cu privire la soluția pronunțată, la argumentele care au format convingerea instanței, neînșușirea de către instanță a susținerilor formulate de către reclamant, sunt aspecte care nu justifică invocarea acestui motiv de casare.

Curtea constată că motivarea instanței de fond răspunde exigențelor legale, sentința instanței de fond supusă analizei cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, nu cuprinde motive contradictorii și nici străine de natura cauzei, astfel că nu este incident motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 6 din C.proc.civ.

Cu privire la al doilea motiv de recurs, Curtea reține că potrivit art. 488 alin.1 pct.8 din C.proc.civ., indicat de recurentul reclamant în cererea de recurs: „Casarea unei hotărâri se poate cere numai pentru următoarele motive de nelegalitate: (...) 8. când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material”.

Acest motiv de casare vizează încălcarea legii de drept substanțial (material), încălcare ce poate îmbrăca mai multe aspecte: aplicarea unui text de lege străin situației de fapt; extinderea normei juridice dincolo de ipotezele la care se aplică ori restrângerea nejustificată a aplicării prevederilor acesteia; textului de lege corespunzător situației de fapt i s-a dat o interpretare greșită.

În cauză, prima instanță a interpretat și aplicat greșit dispozițiile art. 13 alin. 3 din H.G. nr. 1364/2006 pentru aprobarea drepturilor și obligațiilor donatorilor de sânge, cu referire la definiția localităților în care instituțiile de profil cu activitate de recoltare de sânge în scop transfuzional își au sediul care suportă din bugetele lor locale cheltuielile care rezultă din aplicarea prevederilor art. 11 lit. a) și c), după cum se va arăta în rejudecarea cauzei după casarea cu reținere.

Rejudecând cauza în fond, Curtea reține că în prezenta cauză nu se contestă faptul că, în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. 3 din H.G. nr. 1364/2006, sunt datorate către reclamanta METROREX SA, sumele solicitate prin cererea de chemare în judecată, respectiv debitul principal în cuantum de 28.840 lei (constituit, astfel: 4.620,00 lei, valoare totală cu reducere 50% aferentă lunii aprilie 2020, 8.610,00 lei, valoare totală cu reducere 50% aferentă lunii mai 2020, 15.610,00 lei, valoare totală cu reducere 50% aferentă lunii iunie 2020), valoare provenită din deconturi centralizatoare pentru decontarea diferenței de tarif de 50%, aferentă legitimațiilor de călătorie cu metrourile eliberate de Metrorex S.A. donatorilor de sânge, în perioada aprilie-iunie 2020; împreună cu dobânda legală penalizatoare în cuantum total de 114,59 lei (calculată, astfel: 21,05 lei - valoare aferentă lunii aprilie 2020, 20,29 lei - valoare aferentă lunii mai 2020, 73,25 lei - valoare aferentă lunii iunie 2020), pentru perioada de referință, respectiv aprilie - iunie 2020, aferentă debitului principal și în continuare până la plata efectivă a debitului principal.

Pârâții au refuzat decontarea sumei, interpretând diferit dispozițiile art. 13 alin. 3 din H.G. 1364/2006, în sensul că aceste dispoziții sunt opozabile bugetelor sectoarelor pe teritoriul cărora își au sediul instituțiile de profil, cu activitate de recoltare sânge în scop transfuzional sau că decontarea cheltuielilor de transport în comun ar trebui să se efectueze din bugetul municipiului București.

În drept, potrivit art. 13 alin. (3) din Hotărârea nr. 1364/2006 pentru aprobarea drepturilor și obligațiilor donatorilor de sânge „Cheltuielile care rezultă din aplicarea prevederilor art. 11 lit. a) și c) se suportă din bugetele locale ale localităților în care instituțiile de profil cu activitate de recoltare de sânge în scop transfuzional își au sediul”.

Art. 11 din același act normativ prevede că:

„Donatorul de sânge are dreptul să primească, la cerere, pentru fiecare donare efectivă, următoarele:

a) 7 tichete de masă pentru produse alimentare, eliberate de instituția de profil; (...) c) decontarea cheltuielilor de transport în comun din ziua donării între localitatea de domiciliu/reședință înscrisă în actul de identitate și localitatea unde își are sediul instituția la care se efectuează donarea de sânge; în cazul în care donarea se face la instituția de profil din localitatea de domiciliu sau din localitatea în care este angajat, donatorul are dreptul la abonament cu reducere de 50% pentru transportul în comun, pe baza actelor doveditoare, pentru o perioadă de o lună”!

Curtea, contrar celor reținute de către judecătorul fondului, apreciază întemeiată interpretarea conform căreia, decontarea cheltuielilor de transport în comun ar trebui să se

efectueze din bugetul municipiului București și Consiliului General al Municipiului București, întrucât, într-adevăr, localitatea este municipiul București, iar nu sectorul, acesta reprezentând o subdiviziune administrativ teritorială a municipiului. Interpretarea contrară ar reprezenta o distincție pe care legea nu o face și o interpretare eronată prin adăugare la dispozițiile legale.

Unitate administrativ teritorială este municipiul București, Sectorul fiind o subdiviziune administrativ teritorială, conform dispozițiilor art. 5 lit. mm) din O.U.G. 57/2019 privind Codul administrativ:

În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:... mm) subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor - sectoarele municipiului București sau alte subdiviziuni ale municipiilor ale căror delimitare și organizare se stabilesc prin lege;

Art. 100 Municipiul din O.U.G. 57/2019, are următorul conținut .

(1) *Municipiul este unitatea administrativ-teritorială declarată ca atare prin lege, pe baza îndeplinirii criteriilor prevăzute de lege. Municipiul este alcătuit din zone rezidențiale, zone industriale și de afaceri, cu multiple dotări edilitare cu funcții administrative, industriale, economice, politice, sociale, culturale și științifice destinate deservirii unei populații dintr-o zonă geografică mai întinsă decât limitele administrative ale acestuia, de regulă situate într-un areal mai mare decât al orașului.*

(2) *În municipii se pot crea subdiviziuni administrativ-teritoriale ale căror delimitare și organizare se fac potrivit legii.*

(3) *Municipiul București este organizat în 6 subdiviziuni administrativ-teritoriale, denumite sectoare.*

(4) *Organizarea și funcționarea autorităților administrației publice locale de la nivelul subdiviziunilor administrativ-teritoriale, altele decât cele prevăzute la alin. (3), se realizează cu respectarea prevederilor capitolului V din titlul V al prezentei părți care se aplică în mod corespunzător.*

De asemenea, la art. 2 din Legea nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a - Rețeaua de localități:

(1) *Rețeaua națională de localități este compusă din localități urbane și din localități rurale, ierarhizate pe ranguri, potrivit anexelor nr. II - IV.*

(2) *Potrivit prezentei legi, ierarhizarea localităților pe ranguri este următoarea:*

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanță europeană;

b) rangul I - municipii de importanță națională, cu influență potențială la nivel european;

c) rangul II - municipii de importanță interjudețeană, județeană sau cu rol de echilibru în rețeaua de localități;

d) rangul III - orașe;

e) rangul IV - sate reședință de comună;

f) rangul V - sate componente ale comunelor și sate aparținând municipiilor și orașelor.

La pct. 3.7 din Anexa II „Localități urbane ” din Legea nr. 351/2001 se prevede că „localitatea București” are ca statut al localității „municipiu Capitala României”.

Prin urmare, față de dispozițiile legale menționate, Sectorul 1 al Municipiului București nu reprezintă o localitate ci o subdiviziune administrativ-teritorială, astfel că, în mod greșit, a fost obligat și Sectorul 1 al Municipiului București la plata sumelor solicitate de reclamanta.

Față de aceste considerente, Curtea în temeiul art. 496 C.pr.civ. raportat la art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ. va admite recursul formulat, va casa sentința recurată și și rejudecând, va respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată împotriva pârâtului Sectorul 1 al Municipiului București.

Constatând că asupra celorlalte dispoziții ale sentinței nu s-au formulat critici prin cererea de recurs, respectiv având în vedere soluția de anulare ca nesemnificativă a recursului formulat de

Municipiul București, Curtea va menține, în rest, sentința, în măsura în care nu contravine prezentei decizii, respectiv în ce privește:

- Respingerea ca neîntemeiate a excepției lipsei calității procesuale pasive a CGMB și a Municipiului București și excepției lipsei capacității procesuale de folosință a CGMB, invocate de pârâții Consiliul General al Municipiului București și Municipiul București prin întâmpinare și a excepției lipsei calității procesuale pasive a Sectorului 1 București și a Consiliului Local al Sectorului 1 București, invocate de pârâții Sectorul 1 București și Consiliul Local al Sectorului 1 București prin întâmpinare.

- Admiterea cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta Metrorex S.A., în contradictoriu cu pârâțul Municipiul București.

- Obligarea pârâțului Municipiul București la plata către reclamanta Metrorex S.A. a sumei de 28840 lei, reprezentând decontarea cu 50% a legitimațiilor de călătorie cu metroul eliberate de Metrorex S.A. donatorilor de sânge în perioada aprilie 2020-iunie 2020, precum și a sumei de 114,59 lei, reprezentând dobânda legală penalizatoare, aferentă debitului principal, la care se adaugă dobânda legală penalizatoare ce urmează fi calculată în continuare până la data plății efective a debitului principal.

- Respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta Metrorex S.A., în contradictoriu cu pârâții Consiliul General al Municipiului București și Consiliul Local al Sectorului 1 București.

- Admiterea cererii reclamantei Metrorex S.A., de obligare a pârâțului Municipiul București la plata cheltuielilor de judecată.

- Obligarea pârâțului Municipiul București la plata către reclamanta Metrorex S.A. a sumei de 300 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Anulează recursul formulat de recurentul – pârât Municipiul București prin Primar General cu sediul în București, bld. Regina Elisabeta nr. 47, sector 5, împotriva sentinței civile nr. 321/21.01.2021 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 26264/3/2020 în contradictoriu cu intimatul-reclamant METROREX SA și intimatul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, ca nesemnăt.

Admite recursul formulat de pârâții Consiliul Local al Sectorului 1 al Municipiului București și Sectorul 1 al Municipiului București ambii cu sediul în București, bld. Banu Manta nr. 9, sector 1 împotriva sentinței civile nr. 321/21.01.2021 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 26264/3/2020 în contradictoriu cu intimatul-reclamant METROREX SA cu sediul în București, bld. Dinicu Golescu nr. 38, sector 1 și intimatul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI cu sediul în Bd. Regina Elisabeta, nr.47, Sector 5, București, casează în parte sentința recurată, și rejudecând, respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată împotriva pârâțului Sectorul 1 al Municipiului București.

Menține, în rest, sentința.

Definitivă.

Pronunțată azi, 11.01.2022, în ședință publică.

**Președinte,
ANDREEA-CECILIA
MIHAI**

**Judecător,
GIANINA-GEORGIANA
PALICI**

**Judecător,
IONEL FLOREA**

**Grefier,
DELIA-ADINA
ȘTEFAN**

Red Jud. IF
Red. Jud. fond / Răileanu Ionel / Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal
7 Ex/ Lucrat 5 comunicări la data de.....semnătură grefier.....

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SPLAIUL INDEPENDENȚEI NR.5, SECTOR 4
BUCUREȘTI, COD POSTAL 050091
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

M03 / 364
24.03.2022

M. Jurdic
24.03.2022

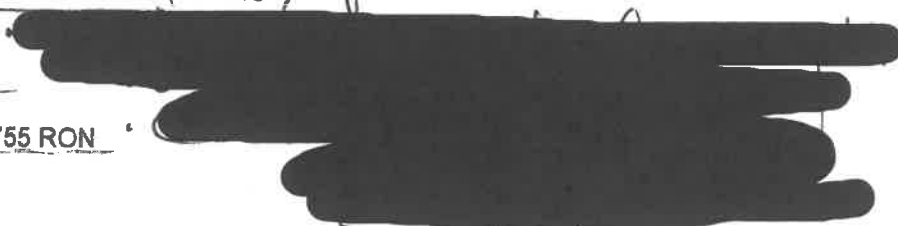
1703.01.01/417/29.03.2022

METROREX S.A.
Nr. *MA. 4147*
Data *23.03.2022*

Destinatar:
METROREX S.A.
sector 1, București, BD. DINICU
GOLESCU, nr. 38

Serv. Contencios

DOSARUL NR. 33264/3/2020
Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: pretentii SUMA DE 13.755 RON
Complet: 8-complétul 5 recurs ncp

METROREX S.A.
SERVICIUL CONTENCIOS
Nr. *1703.01/347*
Data *27.03.2022*

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 408/2022 DIN DATA DE 23 Februarie 2022

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 408/2022, pronunțată la data de 23 Februarie 2022, de către CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

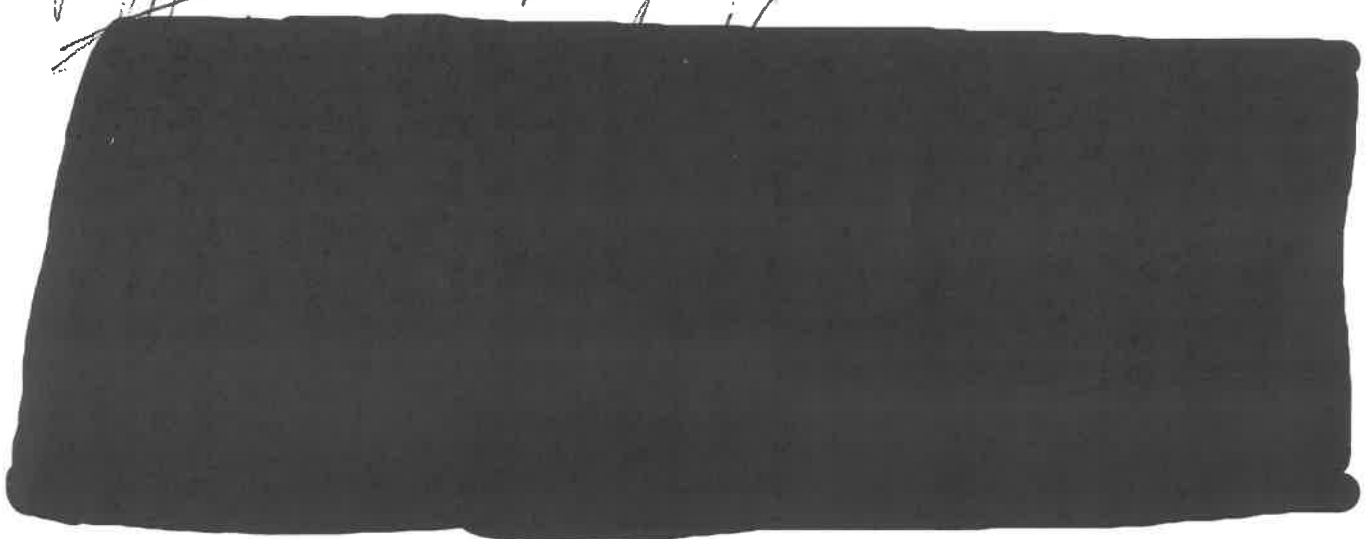
L.S. PRESEDINTE
(stampila)

Grefier *[Signature]*

S.C. 16.03.2022 09:47:21, nr. comunicare: 3 din 4

BIR.L.E.i
Boij. gestilei olhei Bir. Jer.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA CIVILĂ NR. 408

Ședința publică din data de 23 februarie 2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: MIHNEA ADRIAN TĂNASE

JUDECĂTOR: CRISTINA ARDELEANU

JUDECĂTOR: SILVIA PAVELESCU

GREFIER: SORIN COMAN

Pe rol soluționarea în contencios administrativ și fiscal a cererii de recurs formulate de către *recurenții - pârâți* **MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMAR GENERAL și SECTORUL 1 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, împotriva Sentinței Civile nr. 2089/30.03.2021, pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 33264/3/2020, în contradictoriu cu *intimata - reclamanta* **METROREX S.A. și intimatul - pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**.

La apelul nominal făcut în ședință publică, în ordinea listei, a răspuns reclamantul- pârât Sectorul 1 al Municipiului București prin consilieri juridici Alina Crivineanu, cu delegație la dosar și Victor Stamo, care depune delegație la dosar și intimata-reclamantă Metrorex S.A., prin consilier juridic Dumitrescu Diana Maria, care depune delegație la dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care a învederat faptul că recurenta Sectorul 1 a depus la dosar concluzii scrise, după care;

Curtea acordă cuvântul asupra recursului.

Apărătorul recurentului-pârât Sectorului 1 al Municipiului București solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat.

Totodată, apreciază că instanța de fond în mod greșit a stabilit prin raportare la dispozițiile art. 13 alin. 3 din HG nr. 1364 /2006, i având în vedere că centrele de transfuzie sanguină ale Municipiului București și ale Ministerului Apărării Naționale își au sediul în sectorul 1, că aceste cheltuieli trebuie să fie suportate din bugetul local al Sectorului 1 al Municipiului București.

Mai arată că Sectorul 1 al Municipiului București este subdiviziune administrativ teritorială potrivit art. 100 alin. 3 din Codul Administrativ.

De asemenea, arată că a invocat prevederile Legii nr. 351/2001, privind aprobarea planului de amenajare a teritoriului național, potrivit căruia localitatea este Municipiul București iar instanța de fond nu a luat în considerare aceste mențiuni și nu a analizat apărările formulate de Sectorul 1.

Mai mult decât atât, arată că potrivit textului de lege, localitățile urbane figurează ca localități urbane de rangul zero, localitatea București având statutul de Municipiu.

Curtea acordă cuvântul asupra recursului formulat de recurentul-pârât Municipiul București.

Apărătorul recurentului-pârât Sectorului 1 solicită respingerea recursului formulat de Municipiul București prin primar.

Totodată, arată că recursul formulat de Municipiul București este întemeiat pe dispozițiile Legii nr. 273/2006, lege care nu este incidentă în speță.

De asemenea, învederează că problema se pune cu privire la noțiunea de localitate iar nu cu privire la noțiunea de buget, așa cum încearcă să arate recurentul Municipiul București prin recurs, or, este clar că localitate este Municipiul București și nu Sectorul 1.

Reprezentantul intimatei-reclamante Metrorex S.A. solicită respingerea celor două recursuri, ca nefondate, pentru motivele arătate pe larg în cuprinsul întâmpinărilor, cu consecința menținerii ca temeinice și legale a sentinței pronunțate de către instanța de fond.

În temeiul art. 394 Cod procedură civilă, instanța declară dezbaterile închise și reține cauza în pronunțare asupra recursurilor formulate.

CURTEA,

Prin *sentința civilă nr. 2089/30.03.2021* Tribunalul București a respins ca neîntemeiate excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Consiliul General al Municipiului București, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Municipiului București, excepția lipsei capacității procesuale de folosință a pârâtului Consiliul General al Municipiului București, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Sectorul 1 București și excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Consiliul Local al Sectorului 1 București.; a admis cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Metrorex S.A., în contradictoriu cu pârâții Municipiul București și Sectorul 1 București; a obligat pârâții Municipiul București și Sectorul 1 București să plătească reclamantei Metrorex S.A. suma de 13755 lei, reprezentând decontarea cu 50% a legitimațiilor de călătorie cu metroul eliberate de Metrorex S.A. donatorilor de sânge în perioada iulie 2020, precum și suma de 31,01 lei, reprezentând dobânda legală penalizatoare, aferentă debitului principal, la care se adaugă dobânda legală penalizatoare ce urmează fi calculată în continuare până la data plății efective a debitului principal.

A respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Metrorex S.A. în contradictoriu cu pârâții Consiliul General al Municipiului București și Consiliul Local al Sectorului 1 București și a obligat pârâții Municipiul București și Sectorul 1 București să plătească reclamantei suma de 300 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

Împotriva sentinței a formulat *recurs* pârâtul Municipiul București, prin care a solicitat casarea și în rejudecare respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

În motivare, recurentul - pârât a reiterat excepția lipsei calității procesuale pasive a Municipiului București, în temeiul dispozițiilor art. 36 Cod procedură civilă, învederând faptul că, în cauză, nu există nicio dispoziție legală sau contractuală din care să rezulte obligația municipiului București și a C.G.M.B. de a achita debitul solicitat de Metrorex S.A. ce reprezintă diferența de tarif de 50% aferentă legitimațiilor de călătorie cu metroul eliberate donatorilor de sânge perioada iulie 2020.

Pe fond, a arătat, în esență, că prima instanță nu a expus motivele de fapt și de drept ce au determinat soluția pronunțată decât într-un mod sumar, eliptic, preluat din cererea de chemare în judecată, nefiind analizate și expuse expres motivele de fapt și de drept pentru care au fost înlăturate susținerile pârâților.

A arătat că Municipiul București nu are obligația legală sau contractuală de a achita debitul solicitat prin cererea de chemare în judecată.

Reclamanta a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată în raport de dispozițiile art. 11 și art. 13 din HG nr. 1364/2006 pentru aprobarea drepturilor și obligațiilor donatorilor de sânge, dar aceeași Hotărâre de Guvern, ce stabilește dreptul donatorilor de sânge la un abonament de transport cu tarif subvenționat, indică explicit sursa bugetară de unde vor fi suportate aceste cheltuieli. Astfel, potrivit art. 13 alin. 3 al HG nr. 1364/2006, "Cheltuielile care rezultă din aplicarea prevederilor art. 11 lit. a) și c) se suportă din bugetele locale ale localităților în care instituțiile de profil cu activitate de recoltare de sânge în scop transfuzional își au sediul."

Însă, în cazul municipiului București, unde există în fapt 7 bugete locale, respectiv bugetul municipiului București și cele 6 bugete ale sectoarelor municipiului București, situația trebuie particularizată, luând în considerare prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale.

Având în vedere art. 2 alin. 1, punctele 7 și 8 din Legea nr. 273/2006, bugetul local pe ansamblul județului, respectiv al municipiului București este definit ca totalitatea bugetelor locale ale comunelor, orașelor municipiilor și bugetului propriu al județului, respectiv al sectoarelor și al municipiului București. Rezultă așadar că bugetul local al unității administrativ-teritoriale municipiul București este reprezentat de "totalitatea bugetelor sectoarelor și al municipiului București", existând de fapt 7 bugete.

Potrivit art. 165 și art. 166 alin. (2) lit. d) din OUG nr. 57/2019 privind aprobarea Codului administrativ, consiliile locale ale sectoarelor municipiului București se constituie, funcționează și pot fi dizolvate în condițiile prevăzute de dispozițiile prezentului cod pentru consiliile locale, care se aplică în mod corespunzător, iar printre atribuțiile consiliilor locale ale sectoarelor Municipiului București se află și aprobarea bugetului local.

Faptul că sectoarele municipiului București sunt subdiviziuni ale unității administrativ-teritoriale care este municipiul București, nu le împiedică să exercite prerogativele unei unități administrativ-teritoriale în materia finanțelor publice locale, astfel că în mod eronat a stabilit instanța de fond faptul că „decontarea cheltuielilor de transport în comun ar trebui să se facă, în al doilea rând din bugetul municipiului București, care este tot un buget local.

Având în vedere că potrivit prevederilor HG nr. 1364/2006, cheltuielile care rezultă în urma aplicării tarifului redus cu 50 % se suportă din bugetele locale ale localităților în care își au sediul instituțiile cu profil de recoltare de sânge, și având în vedere că atât Centrul de Transfuzie Sanguină al municipiului București cât și Centrul de Transfuzie Sanguină al Ministerului Apărării Naționale își au sediul în sectorul 1 al municipiului București, aceste cheltuieli trebuie suportate din bugetul local al sectorului 1 al municipiului București.

De altfel, acesta a fost și punctul de vedere exprimat de Ministerul Finanțelor Publice, care, prin adresa nr. 415716/10.03.2015 a Direcției Generale de Sinteză a Politicilor Bugetare, luând în considerare atât prevederile HG nr. 1364/2006 cât și cele ale metodologiei de aplicare, precizează că: în ceea ce privește bugetul din care se suportă drepturile donatorilor de sânge în temeiul art. 13 alin. 3, aceste drepturi se suportă din bugetele locale ale sectoarelor pe teritoriul cărora își au sediul instituțiile de profil cu activitate de recoltare de sânge în scop transfuzional.

În ceea ce privește cererea reclamantei de plată a dobânzii legale penalizatoare, recurentul-pârât a precizat că Ordonanța nr. 13/24.08.2011 nu este aplicabilă în speța de față.

Potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime pe de altă parte, în contencios administrativ, sunt aplicabile dispozițiile art. 24 din Legea nr. 554/2004. Totodată, având în vedere dispozițiile art. 20 alin. (1) și (2) din același act normativ, hotărârea pronunțată în primă instanță nu este executorie.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă.

De asemenea, a formulat *recurs* și pârâtul Sectorul 1 al municipiului București, prin care a solicitat casarea în parte a sentinței civile atacate și în rejudecarea cauzei, respingerea ca neîntemeiată a acțiunii formulate în contradictoriu cu Sectorul 1 al municipiului București.

În motivare, a arătat, în esență, că instanța de fond a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a Sectorului 1 al municipiului București, considerentele primei instanțe fiind contradictorii și profund eronate. Simplul motiv că atât Centrul de Transfuzie Sanguină al Municipiului București cât și Centrul de Transfuzie Sanguină al Ministerului Apărării Naționale se află în sectorul 1 nu duce la concluzia că bugetul acestui sector trebuie să suporte cheltuielile solicitate de reclamantă.

Acest argument contravine flagrant legii, care prevede că aceste cheltuieli se suportă din bugetul localității, or însuși textul citat de instanță, respectiv art. 100 alin. (3) din Codul administrativ prevede expres că sectoarele sunt subdiviziuni administrativ-teritoriale.

În Hotărârea de Guvern nr. 1364/2006 legiuitorul a stabilit că decontarea se suportă de bugetele localităților. Potrivit dispozițiilor Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național, localitate este municipiul București.

Instanța de fond nu a analizat apărările formulate de pârâți cu privire la prevederile din actul normativ sus menționat care, la pct. 3,7 din Anexa II „Localități urbane” din Legea nr. 351/2001, figurează ca „localități urbane de rangul 0” „localitatea București” având ca statut al localității „municipiu capitala României”.

În același sens este și art. 9 alin. (I) din Legea nr. 282/2005 privind organizarea activității de transfuzie sanguină, donarea de sânge și componente sanguine de origine umană, precum și asigurarea calității și securității sanitare, în vederea utilizării lor terapeutice, potrivit căruia „Ministerul Sănătății autorizează funcționarea I.N.T.S., a centrelor de transfuzie sanguină județene și al municipiului București, a unităților de transfuzie sanguină din spitale și activitățile ce pot fi desfășurate.”

Astfel, prin ordin al ministrului Sănătății pot fi autorizate în localitatea București un centru de transfuzie al municipiului București precum și alte centre în unitățile de transfuzie din spitalele cu sediul în București. Așadar, nu prezintă relevanță sectorul în care este organizat centrul de transfuzie. Legea nu distinge în funcție de sector, ci prevede clar că se autorizează centre de transfuzie în Municipiul București, or potrivit principiului latin *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, nu există teme legal pentru ca Sectorul 1 să fie obligat să suporte cheltuielile solicitate.

Instanța de fond a interpretat și aplicat greșit dispozițiile Codului administrativ și ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale.

Unitate administrativ teritorială este municipiul București, Sectorul fiind o subdiviziune administrativ teritorială, conform dispozițiilor art. 5 lit. m) din O.U.G. 57/2019 privind Codul administrativ.

În același sens sunt și dispozițiile art. 2 pct. 7 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, potrivit cărora „buget local” reprezintă „documentul prin care sunt prevăzute și aprobate în fiecare an veniturile și cheltuielile unităților administrativ-teritoriale

Raportat și la dispozițiile Legii nr. 282/2005 privind organizarea activității de transfuzie sanguină, donarea de sânge și componente sanguine de origine umană, precum și asigurarea calității și securității sanitare, nu se poate concluziona decât că legiuitorul a urmărit ca bugetul local din care urmează a fi acordate sumele solicitate de reclamantă să fie cel al localității municipiului București, sens în care a prevăzut expres la pct. 3.7 din Anexa II „Localități urbane” din Legea nr. 351/2001 că „localitatea București” are ca statut al localității „municipiu Capitala României”.

Raportarea făcută de instanța de fond la dispozițiile art. 2 pct. 7 și 8 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale nu justifică calitatea procesuală pasivă a Sectorului 1. Din contră, și acestea sunt tot în sprijinul lipsei calității procesuale pasive a sectorului, având în vedere faptul că bugetul local este documentul prin care sunt prevăzute și aprobate în fiecare an veniturile și cheltuielile unităților administrativ teritoriale. Or sectorul nu este unitate administrativ teritorială, așadar, nu este localitate.

Considerentele instanței de fond referitoare la faptul că bugetul local al municipiului București este format din bugetele sectoarelor și al municipiului București nu sunt de natură a stabili obligația sectorului 1 la suportarea cheltuielilor, fiind lipsit de relevanță juridică în speță, câtă vreme bugetul propriu al municipiului București, ca unitate administrativ-teritorială, este un buget local conform art. 2 pct. 7 din Legea nr. 273/2006, câtă vreme în cadrul acestuia sunt prevăzute și aprobate în fiecare an veniturile și cheltuielile acestei unități administrative.

Nu există niciun argument legal care să oblige pârâtul Sectorul 1 la plata acestor cheltuieli.

Mai mult decât atât, instanța nu a analizat nici punctul de vedere emis de Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației în conformitate cu care „localitatea în care își

are sediul instituția de profil cu activitate de recoltare de sânge în scop transfuzional este Municipiul București și nu sectorul, care reprezintă, potrivit legii, subdiviziune administrativ teritorială”.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 și art. 488 pct. 6 și 8 Cod procedură civilă, H.G. nr. 1364/2006, Legea nr. 273/2006, Codul administrativ, Legea nr. 351/2001.

Recurentul-pârât Sectorul 1 al municipiului București și intimatul-pârât Consiliul Local Sectorul 1 al municipiului București au formulat *întâmpinare* față de recursul formulat de Municipiul București prin Primarul General, prin care au solicitat respingerea recursului ca nefondat, admiterea recursului formulat de Sectorul 1 și, pe cale de consecință, casarea în parte a sentinței criticate, iar în rejudicare, respingerea ca neîntemeiată a acțiunii formulate în contradictoriu cu Sectorul 1 al municipiului București.

În motivare, intimații-pârâți au arătat în esență următoarele:

Temeiul juridic al acțiunii reclamantei îl constituie art. 11 lit. c) coroborat cu dispozițiile art. 13 pct. 3 din Hotărârea de Guvern nr. 1364/2006. Recurentul-pârât încearcă să distragă atenția de la problema principală a speței, respectiv definiția noțiunii de “localitate”; iar nu de “buget”. Întreg recursul este bazat pe Legea nr. 273/2006 care reglementează bugetele sectoarelor și al Municipiului București, unde se arată că bugetul local pe ansamblul județului, respectiv al Municipiului București reprezintă totalitatea bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și bugetului propriu al județului, respectiv al sectoarelor și al Municipiului București. În speță nu este disputată noțiunea de buget, ci aceea de localitate.

Nicăieri în Legea finanțelor publice, respectiv Legea nr. 273/2006 nu scrie că localitate este sectorul, această noțiune fiind reglementată prin dispozițiile Legii nr.351/2001.

Astfel, în speță, localitatea de domiciliu nu poate fi decât capitala României, respectiv municipiul București, nicidecum sectorul 1 al municipiului București, care este doar o subdiviziune administrativ - teritorială a capitalei, iar nu o localitate. În consecință, noțiunea de localitate, indiferent de interpretare, nu poate fi considerată a fi sectorul. Chiar și art. 5 pct. mm) din O.U.G. nr.57/2019 privind codul administrativ preia dispozițiile Legii nr. 215/2001 prevăzând *expressis verbis* că sectoarele municipiului București reprezintă subdiviziuni administrativ-teritoriale. Nu a contestat nimeni ca sectoarele au bugete proprii, însă art. 13 din H.G. nr. 1364/2006 face referire la bugetul local al localității.

Sectorul reprezintă o parte din localitate, iar dispozițiile H.G. nr. 1364/2006 sunt clare în sensul că decontarea cheltuielilor de transport în comun trebuie să se efectueze de la bugetul municipiului București. Astfel, localitățile se regăsesc reglementate la nivel de lege, nefiind posibilă crearea vreunei confuzii. În caz contrar, legiuitorul ar fi făcut referire expresă la Sectoarele Municipiului București.

În ceea ce privește răspunsul nr. 415716/10.03.2015 emis de Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală de Sinteză a Politicilor Bugetare, intimații au apreciat că acesta este lipsit de relevanță juridică, atât timp cât structura din cadrul Ministerului Finanțelor Publice nu are competențe legale în ceea ce privește interpretarea actelor normative.

Prin Adresa nr.137.586/03.11.2020, Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației - autoritatea responsabilă de realizarea politicilor guvernamentale în domeniul administrației publice, Direcția Generală Administrație Publică din cadrul ministerului gestionând, printre altele, reorganizarea administrativ-teritorială și descentralizarea administrativă și financiară - comunică faptul că „localitatea în care își are sediul instituția de profil cu activitate de recoltare de sânge în scop transfuzional este Municipiul București și nu sectorul care reprezintă, potrivit legii, subdiviziune administrativ teritorială”.

O dovadă în plus că bugetul local al pârâtului Municipiul București trebuie să suporte sumele solicitate de reclamantă este textul de lege prevăzut de art. 9 alin. 11 din Legea nr. 282/2005 privind organizarea activității de transfuzie sanguină, donarea de sânge și componente sanguine de origine umană, precum și asigurarea calității și securității sanitare, în vederea utilizării lor terapeutice. Potrivit acestui text „Ministerul Sănătății autorizează funcționarea

I.N.T.S., a centrelor de transfuzie sanguină județene și al municipiului București, a unităților de transfuzie sanguină din spitale și activitățile ce pot fi desfășurate.”

Astfel, se observă că prin ordin al ministrului Sănătății pot fi autorizate în localitatea București un centru de transfuzie al municipiului București precum și alte centre în unitățile de transfuzie din spitalele cu sediul în București.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 201 Cod procedură civilă, art. 483 și urm CPC, Legea nr.554/2004, Codul administrativ, actele normative la care a făcut referire.

Intimata-reclamantă Metrorex S.A a formulat *întâmpinare* la recursul formulat de către recurentul-pârât Municipiul București prin Primar General, prin care a solicitat instanței de judecată respingerea recursului ca nefondat, arătând în esență că prima instanță a făcut o corectă interpretare și aplicare a dispozițiilor legale.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 490 alin. (2) Cod de procedură civilă, dispozițiile art. 13, alin. (3) din H.G. nr. 1364/2006, art. 100, alin. (3) și art. 164 din O.U.G. nr. 57/2019, precum și pe orice alte dispoziții incidente în cauză

De asemenea, intimata-reclamantă a formulat *întâmpinare* și la recursul declarat de către recurentul-pârât Sectorul 1 al municipiul București, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 490 alin. (2) Cod de procedură civilă, dispozițiile art. 13, alin. (3) din H.G. nr. 1364/2006, art. 100, alin. (3) și art. 164 din O.U.G. nr. 57/2019, precum și pe orice alte dispoziții incidente în cauză

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate, Curtea reține următoarele:

Cu titlu preliminar, Curtea subliniază că prin cele două recursuri au fost formulate critici cu privire la aceeași chestiune litigioasă, respectiv modalitatea de interpretare a noțiunii de *buget local al localității* prevăzut de art. 13 alin. 3 HG 1364/2006, motiv pentru care se va realiza o analiză unitară a căilor de atac.

În privința *motivului de casare prev. de art. 488 alin.1 pct. 6 Cod procedură civilă*, invocat de asemenea prin ambele recursuri, Curtea constată că nu poate fi primit, întrucât sentința recurată respectă exigențele impuse de art. 425 alin. 1 lit. b din Codul de procedură civilă, instanța de fond prezentând în mod corespunzător motivele de fapt și de drept avute în vedere la pronunțarea soluției, iar acestea nu sunt străine de natura cauzei. Astfel, Curtea apreciază că în considerente, prima instanțe a analizat în mod corespunzător susținerile reclamantului și apărările pârâților, iar faptul că nu a interpretat toate argumentele invocate de recurentele-pârâte în sensul propus de acestea, nu conduce la concluzia că nu ar fi cercetat corespunzător cauza. De altfel, Curtea subliniază că necercetarea de către instanța de fond a anumitor argumente ale părților, în condițiile în care au fost indicate motivele avute în vedere pentru pronunțarea soluției, nu deschide calea recursului, pentru nemotivare.

În privința *motivului de casare prev. de art. 488 alin.1 pct. 8 Cod procedură civilă*, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 13 alin. (3) din Hotărârea nr. 1364/2006 pentru aprobarea drepturilor și obligațiilor donatorilor de sânge *Cheltuielile care rezultă din aplicarea prevederilor art. 11 lit. a) și c) se suportă din bugetele locale ale localităților în care instituțiile de profil cu activitate de recoltare de sânge în scop transfuzional își au sediul*, iar potrivit art. 11 din același act normativ, *Donatorul de sânge are dreptul să primească, la cerere, pentru fiecare donare efectivă, următoarele: a) 7 tichete de masă pentru produse alimentare, eliberate de instituția de profil; (...) c) decontarea cheltuielilor de transport în comun din ziua donării între localitatea de domiciliu/reședință înscrisă în actul de identitate și localitatea unde își are sediul instituția la care se efectuează donarea de sânge; în cazul în care donarea se face la instituția de profil din localitatea de domiciliu sau din localitatea în care este angajat, donatorul are dreptul la abonament cu reducere de 50% pentru transportul în comun, pe baza actelor doveditoare, pentru o perioadă de o lună.*

Din analiza dispozițiilor legale mai sus expuse, Curtea reține că decontarea cheltuielilor de transport în comun se realizează din bugetul localității unde își are sediul instituția la care se efectuează donarea de sânge.

Făcând aplicarea în cauză a celor mai sus expuse, Curtea constată că unitate administrativ teritorială este municipiul București, Sectorul fiind o subdiviziune administrativ teritorială, conform dispozițiilor art. 5 lit. mm) din O.U.G. 57/2019 privind Codul administrativ:

În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: ... mm) subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor - sectoarele municipiului București sau alte subdiviziuni ale municipiilor ale căror delimitare și organizare se stabilesc prin lege;

Art. 100 Municipiul din O.U.G. 57/2019, are următorul conținut

(1) Municipiul este unitatea administrativ-teritorială declarată ca atare prin lege, pe baza îndeplinirii criteriilor prevăzute de lege. Municipiul este alcătuit din zone rezidențiale, zone industriale și de afaceri, cu multiple dotări edilitare cu funcții administrative, industriale, economice, politice, sociale, culturale și științifice destinate deservirii unei populații dintr-o zonă geografică mai întinsă decât limitele administrative ale acestuia; de regulă situate într-un areal mai mare decât al orașului.

(2) În municipii se pot crea subdiviziuni administrativ-teritoriale ale căror delimitare și organizare se fac potrivit legii.

(3) Municipiul București este organizat în 6 subdiviziuni administrativ-teritoriale, denumite sectoare.

(4) Organizarea și funcționarea autorităților administrației publice locale de la nivelul subdiviziunilor administrativ-teritoriale, altele decât cele prevăzute la alin. (3), se realizează cu respectarea prevederilor capitolului V din titlul V al prezentei părți care se aplică în mod corespunzător.

De asemenea, la art. 2 din Legea nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a - Rețeaua de localități:

(1) Rețeaua națională de localități este compusă din localități urbane și din localități rurale, ierarhizate pe ranguri, potrivit anexelor nr. II - IV.

(2) Potrivit prezentei legi, ierarhizarea localităților pe ranguri este următoarea:

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanță europeană;

b) rangul I - municipii de importanță națională, cu influență potențială la nivel european;

c) rangul II - municipii de importanță interjudețeană, județeană sau cu rol de echilibru în rețeaua de localități;

d) rangul III - orașe;

e) rangul IV - sate reședință de comună;

f) rangul V - sate componente ale comunelor și sate aparținând municipiilor și orașelor.

La pct. 3.7 din Anexa II „Localități urbane” din Legea nr. 351/2001 se prevede că „localitatea București” are ca statut al localității „municipiu Capitala României”.

Prin urmare, față de ansamblul dispozițiilor legale mai sus expuse, Curtea constată că localitatea este municipiul București, iar nu sectorul, care reprezintă o subdiviziune administrativ teritorială. Ori, în aceste condiții, decontarea cheltuielilor de transport în comun trebuie realizată din bugetul localității, respectiv din bugetul municipiului București.

Cât privește susținerile recurentului municipiul București în sensul că Legea 273/2006 art. 2 pct. 7 și 8) stabilește că la nivelul localității București sunt 7 bugete locale, respectiv bugetul fiecărui sector și bugetul municipiului București, Curtea reține că nu prezintă relevanță pentru soluționarea cauzei. Astfel, pentru a ajunge la această soluție, Curtea a avut în vedere împrejurarea că independent de modalitatea de organizare la nivelul localității București a bugetelor de venituri și cheltuieli ale sectoarelor și ale municipiului București, din punct de vedere al organizării administrative a teritoriului, sectoarele sunt subdiviziuni administrativ teritoriale, în timp ce municipiului București este localitate. Ori, din această perspectivă în sensul art. 13 alin. 3 din (3) din Hotărârea nr. 1364/2006, decontarea se realizează din bugetul localității, respectiv din bugetul

municipiului București, iar nu din bugetul subdiviziunii administrative teritoriale reprezentate de sectorul 1.

În privința criticilor formulate de recurentul Municipiul București cu privire la dobânda penalizatoare solicitată de intimata-reclamantă, Curtea reține că sunt neîntemeiate și le va respinge, având în vedere că prejudiciul încercat prin refuzul nejustificat al decontării cheltuielilor cu transportul în comun, se impune a fi reparat, cum în mod corect a reținut și prima instanță. Cât privește cuantificarea prejudiciului încercat de intimata-reclamantă se impune aplicarea dispozițiilor art. 3 alin. 3 OG 13/2011, dreptul comun în materie, având în vedere că raporturile juridice dintre municipiul București și Metrorex SA nu decurg din exploatarea unei întreprinderi, astfel cum în mod just a statuat și prima instanță.

Pentru aceste considerente, Curtea în temeiul art. 496 Cod procedură civilă, va respinge recursul formulat de recurentul-pârât Municipiul București, ca nefondat și va admite recursul formulat de recurentul-pârât Sectorul 1 al municipiului București, va casa sentința recurată și rejudecând, va respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată împotriva pârâtului Sectorul 1 al municipiului București.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Respinge recursul pârâtului Municipiul București prin Primar General cu sediul în București, Bld. Regina Elisabeta, nr. 47, sector 5, împotriva Sentinței Civile nr. 2089/30.03.2021, pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 33264/3/2020, ca nefondat.

Admite recursul pârâtului Sectorului 1 București, cu sediul în București, Bld. Banu Manta, nr. 9, sector 1, împotriva Sentinței Civile nr. 2089/30.03.2021, pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 33264/3/2020.

Casează sentința în parte, și rejudecând:

Respinge acțiunea formulată în contradictoriu cu pârâta Sectorul 1 București, ca neîntemeiată.

Definitivă.

Pronunțată azi 23.02.2022 prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei.

JUDECĂTOR,
Cristina Ardeleanu

JUDECĂTOR,
Silvia Pavelescu

GREIER,
Sorin Coman

Red. C.A./15.03.2022
Judecător fond Ostache Iuliana – Tribunalul București
6 exemplare, 4 comunicări.....2022

C.A. 15 Martie 2022